

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/59/2015
Identifikačné číslo spisu:	8112226281
Dátum vydania rozhodnutia:	11.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8112226281.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, Praha 4 - Michle, IČ: 649 48 242, ČR, organizačná zložka: UniCredit Bank Czech republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, 811 04 Bratislava, IČO: 47 251 336, proti žalovanému: Drevo obchod SK, s.r.o., so sídlom Svetlá 1, 811 02 Bratislava, IČO: 47 236 213, zastúpenému JUDr. Jozefom Chmurom, advokátom, so sídlom Zvonárska 8, 040 01 Košice, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Cb/87/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 20. marca 2014, č. k. 5Cob/54/2013-205 v znení opravného uznesenia zo dňa 01. októbra 2015 č. k. 5Cob/54/2013-253, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 9. mája 2013, č. k. 7Cb/87/2012-98 v znení opravného uznesenia Okresného súdu Prešov zo dňa 21. júna 2013, č. k. 7Cb/87/2012-107 určil, že právny úkon prevodu nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území E., Okres N., evidovanej Správou katastra Prešov na LV č. XXXX a to stavba: administratívna budova, súpisné číslo XXX, postavená na parcele č. XXXX/X, v podiele 1/1 na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 29. novembra 2011 (ďalej len „Kúpna zmluva“), ktorej vklad bol povolený Správou katastra G. pod č. V XXXX/XXXX, na základe ktorého sa vlastníkom nehnuteľnosti stal žalovaný, je voči žalobcovi právne neúčinný s tým, že je žalovaný povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 86,98 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvej inštancie mal z priebehu konania a predložených dôkazov za preukázané, že žalobca mal voči žalovanému vymáhateľnú pohľadávku podľa ust. § 42a Občianskeho zákonníka a kúpna zmluva bola uzavretá medzi zmluvnými stranami, ktorých štatutárne orgány boli obsadené tými istými fyzickými osobami, kedy je podľa ust. § 42a ods.4 písm. d/ Občianskeho zákonníka prípustná možnosť odporovať právnomu úkonu. Nakoľko sa v týchto prípadoch prezumuje úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ako aj vedomosť uvedených fyzických osôb a žalovaný nepreukázal, že uvedená osoba úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa nemohla ani pri náležitej odbornej starostlivosti poznať, súd prvej inštancie odporovacej

žalobe vyhovel.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 20. marca 2014, č. k. 5Cob/54/2013-205 v znení opravného uznesenia zo dňa 1. októbra 2015, č. k. 5Cob/54/2013-253 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 4. júna 2013, pod č. k. 7Cb/87/2012-105 zrušil s tým, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie kvalifikoval uzavretie kúpnej zmluvy tou istou fyzickou osobou vystupujúcou ako štatutárny orgán predávajúceho a zároveň kupujúceho v súvislosti s odporovateľnosťou právneho úkonu podľa ust. § 42a ods. 4 písm. d/ Občianskeho zákonníka. Nakoľko žalovaný pred žalobcom zatajil uzavretie kúpnej zmluvy, z uvedeného postupu žalovaného mal odvolací súd za zrejmé, že žalovaný mal úmysel ukrátiť svojho veriteľa, ktorým bol žalobca. Argumentáciu žalovaného o poskytnutí primeraného protiplnenia za predmet kúpy, ktorú osvedčil príjmovým pokladničným dokladom nepovažoval odvolací súd za relevantnú a predložený doklad za dôveryhodný.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (ďalej len „dovolací súd“) [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.).

4. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01. 07. 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ust. § 236, ust. § 237 a ust. § 238 O. s. p.

5. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle ust. § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa ust. § 238 O. s. p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

6. Vzhľadom na uvedené, dovolací súd skúmal, či je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 O. s. p. Žalovaný procesné vady konania v zmysle ust. § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. nenamietal; existencia väd tejto povahy ani nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

7. S prihliadnutím na obsah dovolania sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či v konaní odvolacieho súdu nedošlo k procesným vadám uvedeným v ust. § 237 písm. f/ O. s. p., že žalovanému sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

8. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (ust. § 237 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Táto vada konania znamená porušenie základného práva strane sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

9. Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky: 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala strane sporu. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane sporu realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

10. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nedošlo v danom odvolacom konaní k porušeniu ústavného princípu dvojínštancnosti konania. Odvolací súd, ako vyplýva z obsahu spisu, nevychádzal z iných skutkových zistení ako súd prvej inštancie a svoje rozhodnutie nezaložil na skutočnosti, ktorou by sa už pred ním nezaoberal súd prvej inštancie. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku vyplýva opakované konštatovanie dovolacieho súdu, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav. Aj právne posúdenie rozhodujúcich skutkových zistení, na ktorých založili súdy svoje rozhodnutia vo veci samej, je zhodné. Tak súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, odporovateľnosti právnomu úkonu, ktorou bola Kúpna zmluva, vyhovel, a to z rovnakých dôvodov, čo viedlo k vyhoveniu žalobe v konaní pred súdom prvej inštancie, a tak isto k potvrdeniu vyhovujúceho výroku rozsudku súdu prvej inštancie zo strany dovolacieho súdu. Nešlo preto o porušenie dvojínštancnosti súdneho konania a žalovanému z tohto dôvodu nebolo ani odňaté právo na konanie pred súdom.

11. Vadu dovolacieho konania vidí žalovaný v tom, že odvolací súd, hoci založil svoje rozhodnutie na nezmenenom skutkovom stave, dospel k odlišnému právnomu posúdeniu, a preto mal odvolací súd v súlade so zásadou dvojínštancnosti vydať kasačné rozhodnutie. Zároveň uviedol, že v prípade doplnenia dokazovania alebo jeho zopakovania odvolacím súdom, kedy došlo k zisteniu skutočnosti, ktorá nebola posudzovaná súdom prvej inštancie alebo vyvodu iných skutkových záverov, je odvolací súd povinný napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolací súd túto dovoláciu námietku nepovažuje za opodstatnenú, nakoľko sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením obsiahnutým v rozhodnutí súdu prvej inštancie podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p., na ktoré vo svojom rozhodnutí odkázal.

12. Pokiaľ žalovaný namieta, že odvolací súd mu svojím potvrdzujúcim rozhodnutím rozhodnutia súdu prvej inštancie odňal právo namietať správnosť odvolacím súdom zaujatého právneho záveru na inštancne vyššom súde, dovolací súd poznamenáva, že k porušeniu dvojínštancnosti konania by došlo vtedy, ak by odvolací súd „nečakane“ založil svoje rozhodnutie na iných právnych záveroch než súd prvej inštancie. Vtedy by bolo žalovanému odňaté právo namietať správnosť (novo zaujatého) právneho názoru na inštancne vyššom súde, čo by zakladalo vadu konania podľa § 237 písm. f/ O. s. p. Význam predmetnej vady sa prikladá najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal strane sporu jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

13. Preskúmaním veci dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie a napadnuté rozhodnutie dovolacieho súdu, zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Zo spisu nevyplyva, že by sa súd prvej inštancie a odvolací súd v prejednávanej veci dopustili porušenia procesných oprávnení žalovaného, majúcich za následok odňatie mu možnosti pred súdom konať. Z tohto dôvodu dospel dovolací súd k záveru, že v posudzovanej veci postup súdov nemal za následok znemožnenie realizácie procesných práv žalovaného podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

14. Žalovaný v dovolaní vyslovil aj nespokojnosť s právnym posúdením veci odvolacím súdom podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci, v rámci ktorého súd na zistený skutkový stav aplikuje hmotnoprávny alebo procesný predpis, sa nezakladá procesná vada konania v zmysle ust. § 237 O. s. p. Nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie alebo odvolacím súdom je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Avšak samotné (prípadne) nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie alebo odvolacím súdom nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 O. s. p. Z uvedeného vyplýva, že posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby

dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad však v prejednávanej veci nejde.

15. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (ust. § 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.